

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2.

Poslovni broj : 6 Povrv-300/2016-31

GLOBAL RENT d.o.o. Split,
kojeg zastupa punomoćnik David Jakovljević
odvjetnik iz Zagreba, Trg Nikole Šubića
Zrinskog 20/III.

Sukladno Vašem traženju od 5. svibnja 2021., u privitku ovog dopisa dostavljamo Vam presudu i rješenje ovoga suda poslovni broj 1 Povrv-300/2016-16 od 3. kolovoza 2018. s klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti, na daljnje postupanje.

U Varaždinu 19. svibnja 2021.

Sudac :

Hugo Wedemeyer, v. r.

Za točnost otpravka :

Lidija Šmaguc

Broj zapisa: **eb2fb-1a970**

Kontrolni broj: **08152-86fd1-3e83b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=epravosudje, L=ZAGREB, OID.2.5.4.97=HR72910430276, O=MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I
UPRAVE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

1. ODLUKA JE OVRŠNA DANA	8.8.2020.
2. ODLUKA JE PRAVOMOĆNA DANA	30.7.2020.
TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU	
dne	19.5.2021.
URISNIČAR: <i>[Signature]</i>	

Poslovni broj: 1 Povrv-300/2016-16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

i

RJEŠENJE

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu Iris Hatvalić Nemec, na prijedlog sudske savjetnice Janje Topol Fulir, u pravnoj stvari tužitelja GLOBAL RENT d.o.o., Zagreb, Petrovaradinska 1, OIB 05666540984 (ranija tvrtka i sjedište: FIMA RENT d.o.o., Varaždin, Ulica Stanka Vraza 25), kojeg zastupa David Jakovljević, odvjetnik iz Zagreba, Strojarska cesta 20/18, protiv tuženika DARY d.o.o., Čakovec, Tina Ujevića 20, OIB 25321510881, kojeg zastupa Domagoj Krpina, odvjetnik iz Varaždina, P. Preradovića 17/III, radi isplate 196.372,82 kn, nakon glavne rasprave zaključene 11. srpnja 2018., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Marka Kokića, odvjetnika iz Zagreba, i punomoćnika tuženika, 3. kolovoza 2018.,

presudio je

1. Nalaže se tuženiku DARY d.o.o., Čakovec, Tina Ujevića 20, OIB: 25321510881, da tužitelju GLOBAL RENT d.o.o., Zagreb, Petrovaradinska 1, OIB 05666540984, isplati iznos od 25.781,25 eura, sve u kunsjoj protuvrijednosti koja je obračunata prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za iznos od 5.156,25 eura na dan 28. veljače 2015., za iznos od 5.156,25 eura na dan 31. ožujka 2015., za iznos od 5.156,25 eura na dan 30. travnja 2015., za iznos od 5.156,25 eura na dan 31. svibnja 2015., za iznos od 5.156,25 eura na dan 30. lipnja 2015., zajedno sa zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 5.156,25 eura (obračunat u kunsku protuvrijednost prema tečaju na dan 28. veljače 2015.) od 6. rujna 2015.
- na iznos od 5.156,25 eura (obračunat u kunsku protuvrijednost prema tečaju na dan 31. ožujka 2015.) od 6. listopada 2015.
- na iznos od 5.156,25 eura (obračunat u kunsku protuvrijednost prema tečaju na dan 30. travnja 2015.) od 6. studenog 2015.
- na iznos od 5.156,25 eura (obračunat u kunsku protuvrijednost prema tečaju na dan 31. svibnja 2015.) od 6. prosinca 2015.
- na iznos od 5.156,25 eura (obračunat u kunsku protuvrijednost prema tečaju na dan 30. lipnja 2015.) od 6. siječnja 2015.

pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku od 8 dana.

2. Nalaže se tuženiku DARY d.o.o., Čakovec, Tina Ujevića 20, OIB: 25321510881, da tužitelju GLOBAL RENT d.o.o., Zagreb, Petrovaradinska 1, OIB 05666540984, naknadi troškove postupka u iznosu od 23.368,66 kn u roku od osam dana, dok se zahtjev tužitelja za naknadu troška u iznosu od 7.806,25 kn odbija kao neosnovan.

i
r i j e š i o j e

Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Jasenke Crnčec iz Čakovca poslovni broj Ovr-643/16 od 15. travnja 2016. u cijelosti.

Obrazloženje

Na prijedlog tužitelja od 15. ožujka 2016. javni bilježnik Jasenka Crnčec iz Čakovca donio je rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-643/16 od 15. travnja 2016. kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 196.372,82 kn s zateznim kamatama koje teku od zakašnjenja tuženika kao dužnika do isplate, kao i naknaditi mu nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 5.429,66 kn sa zateznim kamatama koje teku od donošenja rješenja o ovrsi do isplate, te predvidivi trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.556,25 kn, sve u roku od osam dana, te je pritom određena ovrha radi namirenja te tražbine.

Tuženik je podnio prigovor protiv navedenog rješenja o ovrsi (list 15 do 16) u kojem je osporio rješenje i tražbinu tužitelja u cijelosti. Obrazložio je da je tuženik tužitelju 26. siječnja 2015. uplatio depozit u iznosu do 192.660,80 kn, kojim je podmireno dugovanje tuženika prema tužitelju u iznosu od 184.417,85 kn, a koji se odnosi na zakupninu po prvom ugovoru o zakupu poslovnog prostora. Nakon toga preostao je iznos od 8.242,85 kn kao dio depozita za zakupninu. Tuženik je osporio vjerodostojnost utuženih računa, jer on u svojim poslovnim knjigama ima zavedene račune istog broja, no s naznačenim različitim datumima dospijeca plaćanja.

Sud je povodom prigovora rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha stavio izvan snage i ukinuo je provedene radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Tužitelj je u podnesku od 3. listopada 2017. (list 33 do 35) obrazložio pravnu osnovu i visinu svoje tražbine, da se tražbina tužitelja odnosi na neplaćenu zakupninu za zakup poslovnog prostora za razdoblje od veljače 2015. do lipnja 2015., u kojem razdoblju je tuženik kao zakupnik koristio poslovni prostor koji se nalazi na č. k. br. 2964/11 upisanoj u z. k. ul. 519 k.o. Labin, i na č. k. br. 2964/12 upisanoj u z. k. ul. 519 k.o. Labin (dalje: poslovni prostor), na temelju Ugovora o zakupu poslovnog prostora sklopljenog između stranaka 17. prosinca 2014.

Tužitelj je obrazložio da su tužitelj i tuženik sklopili dva Ugovora o zakupu navedenog poslovnog prostora, prvi 30. travnja 2014. te drugi 17. prosinca 2014. (predmetni Ugovor o zakupu). Dug iz prvog ugovora o zakupu (zakupnina za zakup poslovnog prostora u razdoblju od 30. travnja 2014. do 31. siječnja 2015.) od 19.175,09 eura tuženik u cijelosti podmirio i isti

nije predmet ovog postupka. Nakon podmirenja duga preostao je tužitelju depozit uplaćen od strane tuženika u iznosu od 8.242,85 kn.

Tužitelj je naveo da su stranke u drugom Ugovoru o zakupu (tražbina iz kojeg je predmet ovog postupka) u članku 5., stavku 1., utvrdile visinu zakupnine u iznosu od 4.125,00 eura + PDV plativo u kunsjoj protuvrijednosti, a dinamiku plaćanja zakupnine utvrdile su u Dinamici plaćanja koja je sastavni dio predmetnog Ugovoru o zakupu, koja je ovjerena potpisom tuženika te iz koje su razvidni datumi kada je tuženik morao tužitelju platiti zakupnine.

Time je tuženik zakupninu za veljaču 2015. morao platiti 5. rujna 2015. (za što mu je izdan račun 43/M1/1), za ožujak 2015. 5. listopada 2015. (za što mu je izdan račun 68/M1/1), za travanj 2015. 5. studenog 2015. (za što mu je izdan račun 93/M1/1), za svibanj 2015. 5. prosinca 2015. (za što mu je izdan račun 125/M1/1) te za lipanj 2015. 5. siječnja 2016. (za što mu je izdan račun 135/M1/1). Tužitelj je naveo da su tuženiku najprije izdani računi s drugim datumima dospijeća, no da su ti računi stornirani, nakon čega su tuženiku izdani novi računi, usklađeni s ugovorenom dinamikom plaćanja te su isti predmet ovog postupka.

Tuženik je na ročištu 12. siječnja 2018. (list 53) istaknuo da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju ugovora o poslovnoj suradnji od 6. lipnja 2014. i aneksa tog ugovora od 9. prosinca 2014., u kojem se tuženik obvezao na objektu koji je ranije prodao tužitelju izvesti ugovorene radove, a tužitelj je zakupninu na predmetnom prostoru počeo naplaćivati prije nego što je objekt stavljen u funkciju i prije nego što je počeo donositi određene prihode. Predložio je da sud izvrši uvid u spis ovog suda poslovni broj P-231/15 te je na ročištu održanom 11. srpnja 2018. (list 77) predložio da sud prekine postupak do pravomoćnog okončanja istog, jer smatra da odluka u navedenom predmetu predstavlja prethodno pitanje za donošenje odluke u ovom sporu, uz argumentaciju da tuženik krivnjom tužitelja nije bio u mogućnosti ubirati plodove na temelju ugovora o zakupu.

Ističe se da tuženik tijekom postupka nije osporio odlučene činjenice u ovom predmetu: da su stranke sklopile predmetni Ugovor o zakupu poslovnog prostora 17. prosinca 2014., da je tuženik kao zakupnik u utuženom razdoblju (veljača, ožujak, travanj, svibanj i lipanj 2015.) na temelju sklopljenog ugovora koristio predmetni poslovni prostor, te da za to tužitelju nije platio zakupninu.

Uz navedene nesporne činjenice, iz stanja spisa proizlazi da između stranaka nije bilo sporno niti:

- da iz predmetnog Ugovora o zakupu poslovnog prostora 17. prosinca 2014. (dalje: Ugovor) proizlazi da je bio sklopljen na neodređeno vrijeme
- da je u čl. 5. st. 1. Ugovora ugovorena visina zakupnine u iznosu od 4.125,00 eura + PDV u kunsjoj protuvrijednosti počevši od 1. veljače 2015. pa sve do plaćanja garantnog depozita u iznosu od 25.000,00 eura, nakon čega će zakupnina biti snižena
- da je tužitelj obaviješću o raskidu Ugovora 27. studenog 2015. jednostrano raskinuo Ugovor (list 22 i 23, 107 do 109 spisa P-231/15, list 76 ovog spisa)
- da radi raskida ugovora nikada nije došlo do plaćanja garantnog depozita u iznosu od 25.000,00 eura i sniženja iznosa mjesečne zakupnine

- da je u čl. 5. st. 2. ugovoreno da se zakupnik obvezuje plaćati zakupninu sukladno Dinamici plaćanja koja je sastavni dio Ugovora, koja je također potpisana i pečatirana od strane tuženika (list 50,68).

Između stranaka je sporno duguje li tuženik tužitelju utuženi iznos od 196.372,82 kn koji se odnosi na zbroj dospjelih i neplaćenih zakupnina s PDV-om za veljaču, ožujak, travanj, svibanj i lipanj 2015. za zakup poslovnog prostora na temelju Ugovora o zakupu poslovnog prostora od 17. prosinca 2014.

Tijekom postupka sud je pročitao izvratke iz sudskog registra za stranke, spis ovog suda poslovni broj P-231/15, račune broj 43/M1/1, 68/M1/1, 93/M1/1, 125/M1/1, 135/M1/1 (list 5 do 10), ugovor o zakupu poslovnog prostora od 30. travnja 2014. (list 36 do 40), e-mail korespondenciju (list 41 do 44), ugovor o zakupu poslovnog prostora od 17. prosinca 2014. (list 45 do 49), dinamiku plaćanja (list 50), ugovor o poslovnoj suradnji od 6. lipnja 2014. i aneks ugovora o poslovnoj suradnji (list 54 do 63), zapisnik sa sastanka od 10. rujna 2014. (list 64) te je saslušao direktora tužitelja Mirana Pintarića (list 76).

Sud nije saslušao svjedoke Miroslava Lisjaka i Vesnu Lončar, te nije pročitao prvu i posljednju stranicu isprave: Sporazum o poslovnoj suradnji od 7. travnja 2014., jer tužitelj nije dostavio potpunu ispravu te jer je sud odluku o meritumu mogao donijeti na temelju provedenih dokaza.

Sud na temelju odredbe čl. 265. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, dalje u tekstu: ZPP) nije saslušao direktora tuženika Ivicu Tkalčeca, jer se isti bez opravdanog razloga nije odazvao pozivu suda da pristupi na ročište održano 11. srpnja 2018. na kojem je trebao biti proveden dokaz njegovim saslušanjem i na koje je bio uredno i pravodobno pozvan. Poziv za navedeno ročište direktor tuženika primio je još 25. svibnja 2018., dakle gotovo dva mjeseca prije održavanja ročišta. Punomoćnik tuženika je na ročištu naveo da direktor tuženika nije pristupio na ročište „iz zdravstvenih razloga“ i da će naknadno dostaviti liječničku dokumentaciju. Sud smatra da je direktor tuženika imao dovoljno vremena obavijestiti sud o eventualnoj nemogućnosti dolaska na ročište i opravdati svoj nedolazak ispravama, što nije učinio, a niti je to učinio punomoćnik tuženika na dan održavanja ročišta, iz čega sud zaključuje da je namjera tuženika odugovlačenje postupka, što je sud dužan onemogućiti sukladno čl. 10. st. 1. ZPP-a.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Zakon o zakupu i kupoprodaji poslovnoga prostora („Narodne novine“ broj 125/11, dalje ZZKPP) u čl. 4. propisuje da se zakup poslovnoga prostora zasniva ugovorom o zakupu koji mora biti u pisanom obliku, u čl. 5. st. 1. da se ugovorom o zakupu poslovnoga prostora obvezuje zakupodavac predati zakupniku određeni poslovni prostor na korištenje, a zakupnik se obvezuje platiti mu za to ugovorenu zakupninu, te u čl. 16. st. 1. da je zakupnik dužan zakupodavcu platiti ugovorom utvrđeni iznos zakupnine u roku utvrđenom ugovorom. Sukladno čl. 1. stavak 4. ZZKPP-a se na zakupne odnose koji nisu uređeni ovim zakonom primjenjuju opći propisi obveznoga prava o zakupu.

Budući da je tužitelj nesporno raskinuo predmetni Ugovor u studenom 2015., sud utvrđuje da se radi o raskidu ugovora s uzastopnim obvezama koji je uređen odredbom čl. 365. ZOO-a. Sukladno čl. 365. ZOO-a kad u ugovoru s uzastopnim obvezama jedna strana ne ispunji jednu obvezu, druga strana može, u razumnom roku, raskinuti ugovor glede svih budućih obveza, ako je iz danih okolnosti očito da ni one neće biti ispunjene. Budući da predmetni drugi ugovor o zakupu predstavlja ugovor s uzastopnim obvezama, te da tuženik nije ispunio svoje obveze plaćanja dospjelih zakupnina, tužitelj je imao pravo u razumnom roku raskinuti ugovor glede svih budućih obveza, ako je iz danih okolnosti očito da ni one neće biti ispunjene. Također, tužitelj u tom slučaju ima pravo zahtijevati ispunjenje ugovorne obveze tuženika za vrijeme kada je ugovor bio na snazi (od veljače do lipnja 2015.) prije nego što je bio raskinut (studen 2015.).

S obzirom na to da odlučne činjenice koje je naveo tužitelj nisu bile sporne, teret dokazivanja neosnovanosti tražbine tužitelja u ovom je postupku bio na tuženiku. Tuženik tijekom postupka nije jasno naveo razloge osporavanja, već je sud iz navoda tuženika iznesenih tijekom postupka zaključio da tuženik smatra da su drugi poslovni odnosi stranaka utjecali na sadržaj predmetnog ugovora o zakupu u dijelu koji se odnosi na dospeljeća i visinu mjesečne zakupnine.

Međutim, budući da je tuženik nesporno potpisao i pečatirao Ugovor o zakupu od 17. prosinca 2014. i Dinamiku plaćanja zakupnina (list 68), razvidno je da odredbe ovih isprava, koje su jasne i razumljive, predstavljaju pravu volju stranaka izraženu prilikom sklapanja ugovora, odnosno da je ona bila jasno usuglašena i ugovorena od strane tužitelja i tuženika, te da tužitelj zahtjeva isplatu zakupnine u cijelosti u skladu s ugovorenom dinamikom.

Tuženik tijekom postupka nije naveo niti dokazao da bi stranke naknadno mijenjale sadržaj ugovora o zakupu i/ili dinamiku plaćanja, a niti navedeno proizlazi iz isprava u spisu. Naime, sukladno čl. 4. ZZKPP-a, ugovor o zakupu poslovnog prostora mora biti u pisanom obliku. Sukladno čl. 1. stavak 4. ZZKPP-a se na zakupne odnose koji nisu uređeni ovim zakonom primjenjuju opći propisi obveznoga prava o zakupu, a u čl. 286. stavak 2. ZOO-a propisano je da zahtjev zakona da ugovor bude sklopljen u određenom obliku važi i za sve kasnije izmjene i dopune ugovora, koje su u konkretnom slučaju izostale.

Također, iz predmetnog Ugovora o zakupu ne proizlazi da bi ugovor bio sklopljen pod uvjetom, a posebice pod uvjetom koji bi na bilo koji način obvezu plaćanja zakupnine povezivao s poslovnim odnosom stranaka na temelju drugih ugovora o poslovnoj suradnji (a na što upućuje tuženik).

Budući da je tuženik unatoč nejasnim navodima podnio dokazne prijedloge, sud je radi utvrđivanja činjeničnog stanja proveo i dokaze čitanjem spisa ovog suda poslovni broj P-231/15 te dokaz saslušanjem direktora tužitelja Mirana Pintarića.

Direktor tužitelja Miran Pintarić potvrdio je da je predmetni Ugovor o zakupu raskinut obaviješću od 27. studenog 2015. u studenom 2015. te da je primopredaja poslovnog prostora izvršena u siječnju 2016. Potvrdio je da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju ugovora o poslovnoj suradnji, koji nije predmet ovog postupka već se o istome vodi zasebni postupak kod Trgovačkog suda u Varaždinu pod poslovni brojem P-231/15. Naveo je da su se

sporni ugovor o zakupu i ugovor o poslovnoj suradnji sklopljen između stranaka odnosili na isti poslovni prostor, da je predmet ugovora o poslovnoj suradnji bio da se poslovni prostor uredi na način da se u istome održavaju svadbene svečanosti, da ne zna da li je isti izmijenjen tijekom trajanja poslovnog odnosa, da ugovor o poslovnoj suradnji nije izvršen te da je upravo navedeno predmet spora poslovno broj P-231/15. Naveo je da ne zna da li je tuženik ubirao plodove od objekta koji je predmet ugovora o zakupu, niti na koji način je formirana visina zakupnine.

Sud iskaz direktora tužitelja ocjenjuje u cijelosti istinitim i vjerodostojnim i u skladu sa svim drugim provedenim dokazima (a istinitost iskaza nije osporio niti tuženik), te utvrđuje da iz iskaza ne proizlazi da bi poslovni odnos stranaka koji je predmet spora poslovni broj P-231/15 utjecao na odlučne činjenice u ovom postupku: da su stranke sklopile ugovor o zakupu, da je tuženik koristio nekretninu kao zakupnik, da nije platio zakupninu te da ugovor o zakupu stranke nisu mijenjale nakon sklapanja.

Nadalje, sud je čitanjem spisa ovog suda poslovni broj P-231/15 utvrdio da se spor vodi povodom tužbe ovdje tužitelja podnesene protiv ovdje tuženika radi vraćanja stečenog bez osnove, a na temelju ugovora o poslovnoj suradnji od 6. lipnja 2014. i aneksa tog ugovora od 9. prosinca 2014. Sud je upravo radi ranije iznesene argumentacije da stranke nisu mijenjale predmetni Ugovor o zakupu, niti je isti bio sklopljen pod bilo kakvim uvjetom, utvrdio da predmet navedenog spora poslovni broj P-231/15 nema utjecaj na meritornu odluku u ovom sporu koji se odnosi isključivo na isplatu zakupnine za zakup poslovnog prostora te da rješenje spora u predmetu poslovni broj P-231/15 ne predstavlja prethodno pitanje u ovom predmetu. Radi navedenog je sud odbio prijedlog tuženika da se ovaj postupak prekine do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodio pod poslovnim brojem P-231/15.

Vezano za tuženikovo prigovaranje vjerodostojnosti utuženih računa radi različitih datuma dospjeća, sud je uvidom u e-mail korespondenciju između stranaka (list 41 do 44), a čiju vjerodostojnost i istinitost tuženik nije osporio, utvrdio istinitima navode tužitelja da su tuženiku najprije izdani računi s drugim datumima dospjeća, no da su ti računi na zahtjev tuženika stornirani, nakon čega su tuženiku izdani novi računi, usklađeni s ugovorenim Dinamikom plaćanja, te da je tuženik o navedenom bio obaviješten e-mailom od 8. prosinca 2015.

S obzirom na nesporne i utvrđene činjenice da je tuženik u razdoblju od veljače do lipnja 2015. koristio poslovni prostor na temelju Ugovora o zakupu poslovnog prostora od 17. prosinca 2014. sklopljenog s tužiteljem, da nije platio zakupninu za navedeno razdoblje, te da stranke naknadno nisu mijenjale sadržaj ugovora o zakupu, sud je utvrdio da je tuženik dužan platiti tužitelju dugovane zakupnine za utuženo razdoblje te da je tražbina tužitelja u cijelosti osnovana na temelju odredbi čl. 1., 4., 5., 16., 26. ZZKPP-a i čl. 9., 65., 286. i 365. ZOO-a.

Unatoč tome što je sud utvrdio tužbeni zahtjev tužitelja osnovanim, sud je u cijelosti ukinuo platni nalog iz rješenja o ovrsi, iz razloga što je u istome sadržan zahtjev za isplatu novčanih jedinica u domaćoj valuti, dok su stranke ugovorile visinu zakupnine primjenom valutne klauzule. Time i izreka presude ne može glasiti na isplatu u kunama, već u deviznim sredstvima plaćanja (eurima) u protuvrijednosti u kunama na dan dospjelosti ili, po zahtjevu vjerovnika, na dan isplate ukoliko stranke nisu ugovorile drugi tečaj, sukladno čl. 22. ZOO-a.

Naime, odredbom čl. 166. st. 1. ZOO-a propisano je da se ispunjenje sastoji u izvršenju onoga što čini sadržaj obveze, niti ga dužnik može ispuniti nečim drugim, niti vjerovnik može zahtijevati nešto drugo. Prema tome, tužitelj nema pravo na zatraženu isplatu preračunatog iznosa u domaćoj valuti, kada to nije bio sadržaj njihove obveze, već ima pravo na isplatu protuvrijednosti dužnog deviznog iznosa u kunama.

Vezano za dan preračunavanja, odredba čl. 22. st. 2. ZOO-a propisuje da ako stranke nisu ugovorile drugi tečaj, obveza se ispunjava u valuti Republike Hrvatske prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatska narodna banka i koji vrijedi na dan dospelosti, odnosno, po zahtjevu vjerovnika, na dan plaćanja. U konkretnom slučaju iz Ugovora o zakupu razvidno je da stranke nisu precizirale na koji će se dan vršiti preračunavanje zakupnina, no iz sadržaja utuženih računa broj 43/M1/1, 68/M1/1, 93/M1/1, 125/M1/1, 135/M1/1, razvidno je da je tužitelj preračunavanje izvršio na posljednji dan mjeseca u kojem je tuženik koristio nekretninu kao zakupnik (28. veljače 2015., 31. ožujka 2015., 30. travnja 2015., 31. svibnja 2015., 30. lipnja 2015.), a tuženik protiv računa nije podnio prigovor u tom smislu niti tužitelju, a niti ga je isticao tijekom postupka, radi čega sud utvrđuje da nema zapreke za ovakav zahtjev tužitelja.

Radi svega navedenog, tuženik je dužan tužitelju isplatiti ukupan iznos od 25.781,25 eura u kunsjoj protuvrijednosti koja je obračunata prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke, i to za iznos od 5.156,25 eura na dan 28. veljače 2015., za iznos od 5.156,25 eura na dan 31. ožujka 2015., za iznos od 5.156,25 eura na dan 30. travnja 2015., za iznos od 5.156,25 eura na dan 31. svibnja 2015., za iznos od 5.156,25 eura na dan 30. lipnja 2015.

Tuženik je dužan isplatiti tužitelju i zatezne kamate radi zakašnjenja s ispunjenjem obveze, a koje teku na svaki pojedini iznos zakupnine na temelju odredbe čl. 22. st. 4., čl. 183. i čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a, po stopi koja se primjenjuje na odnose iz trgovačkih ugovora. Zatezne kamate počele su teći prvog dana nakon dana dospjeća svake pojedine zakupnine, odnosno prvog dana zakašnjenja tuženika sukladno čl. 183. ZOO.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a, jer je tuženik u cijelosti izgubio u sporu, a odmjereno je sukladno odredbama Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, dalje OZ), Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, dalje u tekstu: OT) i Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13, 110/15). Ovršni postupak se podnošenjem prigovora pretvorio u postupak kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, dakle u parnični postupak pa nema mjesta razdvajanju troška postupka na trošak ovrhe iz dijela postupka kada je postupak bio ovršni postupak i na parnični trošak iz dijela postupka kada je postupak postao parnični postupak, odnosno nije potrebno presudom održati na snazi dio rješenja o ovrsi kojim je odlučeno o trošku postupka već je potrebno odlučiti o naknadi cjelokupnog parničnog troška obuhvaćajući pri tom i trošak iz dijela postupka kada je postupak bio ovršni postupak, i taj dio presude zamjenjuje raniju odluku iz rješenja o ovrsi o naknadi troška ovršnog postupka. Radi navedenog sud je na temelju čl. 451. st. 3. ZPP ukinuo platni nalog i u dijelu koji se odnosi na troškove ovršnog postupka.

Tužitelju je priznat trošak javnobilježničke nagrade s PDV-om za izdavanje rješenja o ovrsi u iznosu od 2.929,66 kn, odvjetnički trošak sastava prijedloga za ovrhu u iznosu od 2.500,00 kn (tbr. 11.1.), trošak zastupanja na ročištima, 12. siječnja 2018., 12. travnja 2018. te 11. srpnja 2018. (tbr. 9.1.) za svako u iznosu od 3.125,00 kn, trošak sastava podnesaka od 3. listopada 2017. i 6. travnja 2018. (tbr. 8.1.) za svako u iznosu od 3.125,00 kn, trošak sudske pristojbe za presudu u iznosu od 2.314,00 kn, odnosno ukupno trošak od 23.368,66 kn.

Tužitelju nije priznat predvidivi trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.556,25 kn, jer isti nije niti nastao, trošak zastupanja na ročištu 17. svibnja 2017. u iznosu od 3.125,00 kn, jer navedeno ročište nije bilo održano, trošak zastupanja na ročištu 4. listopada 2017. u iznosu od 3.125,00 kn, jer je tužitelj sam prouzročio odgodu ročišta zbog nepravodobne dostave podneska pa navedeno ročište nije bilo nužno za provođenje parnice. Tužitelju nije priznat ukupan trošak od 7.806,25 kn.

Varaždin, 3. kolovoza 2018.

Sudac:

Mr. Hatvalić Nemec, v.r.

Za poćnost otpravka : n-2.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od osam dana od dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu. Ako stranka nije uredno obaviještena o tom ročištu, može podnijeti žalbu u roku od osam dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u četiri istovjetna primjerka.

DNA:

- pun. tužitelja: David Jakovljević, odvjetnik iz Zagreba, Strojarska cesta 20/18
- pun. tuženika: Domagoj Krpina, odvjetnik iz Varaždina, P. Preradovića 17/III